

1913 május - június

Édes Anyám! Kérlek, hogy a
Hét-ben jelzett készülő új köteted-
ből egy ciklusra való, - olvasni,
amik néhány váradi napjaidra
való emlékezesek és amik mos-
lami élekedről beszélnek - küldj
nekem a No. Napló szerkesztő-
ségbe. A könyvek akarok beje-
lentő tárcát, és külön rólad
egy tárcát. Erdemes, mert itt
sokat gondolnak rád és a
könyv írtét, fogja dolgozni.
Éz pedig a leffőbb. Ne lustál-
kodd el a dolgot. És ofasmit
küldj, ami Pesten nem jött, mert
a pestieket én hűségeseen át-
váltam mindeukor a Naplónak.

En örülök sokat kimlódásom:
Két hete, hogy levelettem a ka-
tona ruháim. Komorn, állatias,
vad életem volt nyolc hónapja
át az Űllői úti kaszárnyában. Hal-
lani fogsz még esekről a nap-
jaimról. Végtelemtől levalók tör-
ve. Vesebajjal szabadságot kaptam
három hónapra. Hogy mi lesz
velem, az isten se tudja.

Ady János a hétven háradra
és egy hónapra itt lesz. Most má-
ria Grünben van Fehér Dessoné-
vel és Wertheimstein Viktossal.
Dinthernak is egy hónapra új dolgot van
nagy. Itt van Sándor itt hon van, itt is
marad. Tisztel. A fiúk ölelnek
és csókol szerető örvöl Tamásod

921. II. 7. Bpest.
E-44 191

Drága Gyulám, furcsa úpe, hogy egyszerre,
nemistudom hány esztendő után, levelet kapsz
tőlem? Istennem, hányszor arattam irni neked,
hányszor arattalak meglátogatni! Volt már
ny is, hogy állomásig jutottam, de nem le-
hetett, - vissza kellett fordulni. Nem magya-
rázom én ezt bővebben, tudod, hogy van ez!
igémi magunknak forton a leghűesebb fia-
talságunk legrágább emberével való talál-
kozást, aztán eltemni képen, óvatosan, áhítattal
ezt a kérdést legbelübe, pihenőbb napokra. Én
ny vapore a veled való találkozással; tartoga-
tom magamnak, féltetem, halogatom, várok
rá és sorozot kiélem magamban, ahogy verek-
koromban cürövel, könyvvel tettem: eltettem, él-
veztem hogy van és csak solára nyúltam hozzá.
Tartogatom magamnak a mi találkozásunkat
egyszer, mert már kevés tartogatnivalóm van
a váradi éverből és hiszem, kopaszodom erősen,
fogynak a szenzációim. Ita magy örökségem lesz
rá, hogy kisírjam, kibeszéljem már magamnak,
mégis le fogor taladni hozzád. Addig jól
eldugom ezt az egy aranyamat, ami még megvan.

Majd lent Szegeden felváltjuk egy éjszaka.
De így vappint Dútrával is. Egy városban
élünk, tudjuk egymás címét, mélyebben, igaz-
zabban és gröngebben szereljük egymást, mint
valaha és nem találkozikunk sohasé. Meri is,
medem is, mindennap előbről kell kezdési a
küzködést, várunk mindaketten az egy nyugodt
délutánra. Talán a nyár meghozza, hogy össze-
ülhetünk hármasban valahol, tíz-tizezerét esz-
tendő után. De soz vallami és vallatni va-
lónk volna.

Egy évet otthon töltöttem Váradon, egy köllő-
ben. Mdoardyval, Tabéry Gézával, Balogh
Pistával üldögéltünk estéket és délutáno-
kat a Kargerben, sorat emlegettünk. Ott volt
a tányród, borod, széked mellettünk, csak le
kellett volna telepedned mellénk. Most
megint itt-vagor és csinálod tovább kaba-
rét, mert nem lehet élni máskép, még
most sem. De - hosszú gitározás után -
most, tavasz végére jön talán egy másféle
verseskönyvem, mint a váradiai és pestiek.

Grül-grül és csak akkor írom, amikor
váérel egy kicsit magamba, magamra,
sírni. Van mér', elég; nehezen, csúnyán
éltem 914 óta. Most Búddán lakom, évek óta,
Margit-Körút 54. I. 4. alatt. Pestre nem járok,
csak a postám meg be, már egy-két év óta,
- magam: ha nagyon muszáj. Múltkoriban
egy délutánon át vártalak a Gellért kávé-
házban. Balogh Pista mondta, hogy ott vársz
ránk vagy oda fogsz jönni. Últem estig, nem
jöttél, - nem sikerült, most sem. Hozzád
nem jár senki, csak Pista, Tabéry Ivánnal,
a Géza öccsével együtt. Szombat esteként
jönnek, ilyenkor Ady, Téged olvasunk, iszo-
gatunk, emlékezünk, éjfélig. Betoppantak
nál közénk!

Most is óra van Grülám, hogy írol he-
ked. Váradon összedtem, kivagdostam
régi laporból, levéltárból, egy csomó ott-
megjelent versedet, amikor meg kérsz
nem látom a körülidben. ~~Most~~ Most
kaptam a Nefeleges-et, - abban sincs benn
egyir sem. Hozzád akarom juttatni ezeket,

pár napja, hogy átcsempeszték őket a határon
és felrúldtér hozzám.

A versek a következők: Petőfi. - Madách. -
Aranykor. - Mátyás király. - Balassi. - Az Tza
partján. - Fráter Lőránduar. - Görög elégia. -
Október. - Filológia. - Lipese előtt. - Távolok
üzemei. - Paulus. - Visszatérés. - Órák zenéje. -
Svärdström-népes. - Az áluok gondoláján. - Egy
régi hajnal. - Ellster Fanny cipelloje. - Szonáta. -
Csönd. - Szép csöndesen. (Nem a drb., a vers!) - Sza-
bad hajók. - A szüzek kertje. - Öreg költőnek.
A Tábor hegyén. - Pán. - Lázár feltámadása. -
Május. - Epilógus. - A császár, I., II.. - Bider-
meyer. - Vigasztalásul. - ~~...~~

Paolo és Francesca. (Tragédia egy felvonás-
ban.) - Ita kell: elrúldom ezeket. Add meg a
fontos címet. De csak így rúldom, ha előbb
Te rúldsz merem egy archépet, ofat, amifen a
Nefelejés-ben van! Sokszor csókol, ölel
II. Margit könt 54. I. 4. Emődramásod

1920? Vm. 8.

Drága jó Gyulám,

megint, - esztendőre műlva - én
jövök hozzád, kérem. Te, ha Pesten
járó is, messze elkerülsz, mindig
útolag értesülök róla, hogy felbukkan-
tál valahol. Nem is tudom, nem-e
legendár Rólad csak a hírek, olyan
távoliban mint én vagyok Pestől és tőlem.
Bennem egy hosszú évek óta tartogatott
kétszélűség van, hogy egyszer lefűtök hoz-
zád, de így kell, feltétlenül így kell
küzdödni, hogy azt az egy napot se tudom
kiszáritani magamnak, csak ígérem Cefele
annak az archépnek, amit Rólad a vá-
radai időre óta hordok, őrzök.

Gyulám édes: kérek. Én - az úris

Nésed szerintit, akár zencéset. Nekem itt van egy pár megértő műzsi-
kísőm (Nádor Mihály, Kacsóh Pongrácz,
Sirmay Albert, Lányi Viktor stb.) akik
kép műzsiéit tudnak komponálni.

Az anyagjára különös gondom
volna Erőlán, hogy a legtöbbet kapd,
ami kapható. Akár fix összeget, a-
kár esténkénti taktumot, ahogy ki-
vánád. Magán és gyorsan intéz-
nem el návodra a pénz-ügyet,
mellőzve a formakerít, kisé homa-
dalmas kiültatást, az únió pénz-
táradal. és semélesen aduám
fel a pénzt, csak a pontos címe-
det ird meg nekem. -/.

Édes Gyulám, nagyon remé-
dem benne, hogy kapod Töle-
dés verseket és kis darabokat.
Ne hagyi eserbem.

És küldd el már azt a nagyon-
nagyon régen megírt férfi-
készerűt, látni, leghalál-
papíron, ha máséint nem le-
het.

Ty Gyulám várom a sálamo-
dat!

Szomorúval, csókkal
a régi

Emótióadásod

II. Margit körút 54. I. 4.

Bp. 924 nov. 8.

Drága Gyulám,

ahogy mentünk el hazulról, jött
 Ákosné, - Magda, - ezzel a kártyával. A
 leányzókat vette át, én sem beszéltem még
 azóta velük! Daj merül, Fény n. l. I. em.

20. sz. alá.

A decemberi látogatásomat, - jelzem, -
 véresen komolyan vessem! Addig is gon-
 dolkoz az ady-évtordulóra tervezett és
 megbesélt dolgon. Arról majd személyesen.

Ugy valahán Gyulám: küldd a kiadódde,
 utánvétel, a címeire (Margit körút 54.) min-
 den közveleből egyet. Nem tudom si-előstől az
 én példányaimat mióta kapni! A darabodat is
 küldd; én majd eljáról express az ügyben.
 A regény-ügyben is! Édesanyádnak mielőtt jöv
 kézcsókomat! Szerint Gyulám, ölel, csókol Tamásod

At elő, regedi, közveleből
 alkalmilag egyet